

Lad mig dog her indskyde den Bemærkning, at den almindelige Valgret desværre ikke er indført i alle vore Andelsforetagender, men hvor den virkelig er gennemført, og det tror jeg, er langt den største Del, er det gaaet særdeles tilfredsstillende. Og det er jo det bedste Bevis for, at hverken den danske Gaardmandsstand eller nogen anden Stand behøver at nære nogen Frygt for at gennemføre den almindelige Valgret fuldt og helt, ogsaa i Kommunernes Styrelse, og jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til, at der ikke i vore Andelsforetagender findes nogen Overinstans i Form af Amtsraad. Men naar det ærede Medlem for Kerteminde paa egne og Standsfællers Vegne følte sig brøstholden ved, at der var sagt, at den danske Gaardmand havde forraadt Underklassen, saa bør det erindres, at denne Udtalelse jo netop blev fremsat som en Anke mod det Tilbud, der blev fremsat fra Reformpartiets Side i Fjor, hvorved der i Amtsraadet vilde bibeholdes en Indflydelse, der i mange Tilfælde kunde gøre Sognenes Afgørelse betydningsløs og gøre den almindelige lige Valgrets Indflydelse paa Afgørelsen i høj Grad illusorisk. Men vi Gaardmænd, der jo have erfaret, hvor godt det er gaaet i næsten alle de Andelsforetagender, hvor den almindelige Valgret har været raadende, bør deri se en Spore til at gennemføre den i Kommunerne.

Jeg kan saa overmaade godt forstaa, at de Herrer føle sig brøstholdne ved den omtalte Ytring, men saa skulde de ogsaa undgaa den i Fremtiden ved at sige: Nej, det var i Fjor, at Tilbudet blev fremsat, det sker ikke oftere, nu staa vi sammen med hele det øvrige Demokrati og holde fast ved de demokratiske Krav, om hvilke vi Gang efter Gang have lovet gennem de mange Aar af politisk Oplysning og Kamp, at her sker intet Afslag. Saa kunde de Herrer være rolige for, at saa vilde der ikke i Fremtiden blive rejst Bebrejdelser for, at de have forraadt Underklassen.

Medens jeg er ved dette Spørgsmaal, maa jeg maaske henstille til den højtærede Landbrugs- og Kultusminister at se velvilligt paa den Husmandsskole, der er under Opførelseovre ved Nyborg paa de fynske Husmænds Initiativ, og som er et Udtryk for den Trang til Oplysning, der findes blandt Husmandsstanden, saa at den kan faa Anerkendelse og dermed Statstilskud fra den Dag, den begynder sin Virksomhed.

Jeg skal derefter rette et Par Be-

mærkninger til den højtærede Indenrigsminister. Jeg beklager meget, at han ikke mener at kunne efterkomme min Henstilling om at foreslaa Ændringer i Alderdomsunderstøttelsesloven i den af mig antydede Retning, saaledes at Staten kommer til at betale $\frac{2}{3}$ af den samlede Udgift. Den højtærede Minister gør opmærksom paa, at det vil andrage $1\frac{1}{3}$ Million for Staten, og spurgte mig, hvor dette Beløb skulde komme fra. Jeg har ikke været i Tvivl om, at det vilde andrage et saadant Beløb, og det forekommer mig heller ikke under den nuværende finansielle Situation at være afskrækkende. Skønt jeg ikke erkender Ministerens Berettigelse til at kræve af mig en Anvisning paa, hvor man skal faa Erstatning for dette Beløb, vil jeg dog sige, at der efter min Mening findes adskillige Bevillinger paa Finansloven, som uden Skade kunde stryges. Jeg vil derfor henstille til de ærede Finansudvalgsmedlemmer af alle Partier, at de i Fordragelighed hjælpes med at foretage et virkelig kritisk Gennemsyn af Finanslovens enkelte Poster. Jeg er saa ikke i Tvivl om, at der vil findes mange, mange Hundrede Tusinder af Kroner, der uden virkelig Skade kunde spares, og som vilde blive ganske anderledes samfundsnyttigt anvendte, naar de anvendtes som af mig foreslaaet. Men det, der for mig er Hovedsagen, er, at det er paatrængende nødvendigt, at der sker en Forandring i den af mig antydede Retning, saa at Kommunerne sættes i Stand til at løse Spørgsmaalet om Understøttelse til de gamle, udslidte Mennesker paa en virkelig human og tidssvarende Maade.

Naar den højtærede Indenrigsminister formener, at Spørgsmaalet ikke kan løses paa den af mig antydede Maade, men henviser til at afvente Invaliditets- og Folkeforsikringskommissionens Betænkning, saa vil jeg sige, at selv om denne Kommission virkelig skulde fremkomme med et Forslag, der kan danne et brugbart Grundlag for en Folkeforsikring, saa vil en saadan jo sikkert faa sin største Betydning for Middelstanden, hvorimod den kun i ringere Grad — ja, efter mit Syn endogsaa i ret ringe Grad — vil kunne virke overfor de egentlig ubemidlede. I hvert Fald synes jeg nok, at man maatte kunne se, at der nødvendigvis overfor dem, der allerede nu ere saa højt oppe i Aarene, at de enten ere undergivne Alderdomsunderstøttelsens Vilkaar eller staa foran det — selv om der kommer et nok